

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Francisci Xaverii E Societate Iesv Indiarvm Apostoli Novarvm Epistolarvm Libri Septem

Francisco <de Javier>

Romæ, 1667

Epistola X. Eidem Patri Gaspari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46129)

Patres & Fratres Societatis ubicumque sint per Indiam, nec ad Regem, nec ad quemvis externum in Lusitaniam scribant, nisi missis huc apertis literis: quæ in hoc Collegio referentur vel in fasciculum inscriptum Regi, vel in alium cui nomen præfigetur aut Patris Magistri Simonis, aut Rectoris Sancti Antonij Vlyssipone.

Franciscus.

EPISTOLA X.

EIDEM PATRI GASPARI.

HÆC quoque in ultimo procinctu longæ ac dubiæ navigationis, dum nunquam satis præmunivisse Te, Mi Gaspar, videor, iterans & in summam dicta colligens replico, quæ tu sollicitudini præ amore nimie ignoscens, tam sæpè inculcari boni consule. Ante omnia tui memento, Animæ tuæ prospice. Scis enim quàm verè scriptum sit: qui sibi nequam, cui bonus? Patribus & Fratribus tibi subditis semper exhibe synceram caritatem, & amabilem modestiam,

stiam, asperitatem & rigorem amove; si
 si quos senseris benignitate abuti tuâ. Et
 ad profectum duntaxat ipsorum, non ad
 tionem tuam, severitatis aculeum quende
 exere; præsertim si opinione sui in super
 biam tumere videantur: quorum fastum
 comprimi & ipsorum & publicè iuteret
 alioqui per ignorantiam aut fragilitatem
 rantibus, cum fructu eorum & sine detra
 to Disciplinæ interdum ignoveris. Arro
 gantibus indulgentia venenum est; mirabi
 liter insolescunt & omnia perturbant, si Re
 ctorem languidum & obitare metuentem
 invenerint. Multitudo admissorum sine de
 lectu, non subsidium Societati, sed impe
 dimentum est. Pauci, sed strenui, sed do
 tibus animi & corporis præditi maximis, in
 star innumerabilium illi sunt. Tu vide ne
 gravare ipsam turbâ malis, quam vero robo
 re supplementi lectissimi firmare. Admis
 sos in verâ sui abnegatione, mortificatione
 intimâ pravorum affectuum, indefinenter
 exerce: Admove quin etiam ministeriis
 humilibus externis, mendicandi ostiatis
 pro Pauperibus, inserviendi decumbenti
 bus in Nosocomio publico, & quæ sunt ejus
 generis vulgò probata, gestu aut veste infa
 nia

N
 nia
 mult
 Talia
 nem
 dibric
 quasi
 comm
 frequ
 bus q
 rint:
 His sa
 dustr
 cujus
 stranc
 sunt
 ri no
 que
 dotio
 egre
 prob
 pron
 pecc
 min
 mod
 nis.
 debe
 ut m

niæ speciem habentibus, spectaculum eos
 multitudini præbere, me autore ne jufferis.
 Talia enim & multis qui vident admiratio-
 nem offensionem affinem, & ipsis qui se sic lu-
 dibrio propinaverint, gloriolæ titillationem,
 quasi heroicum quippiam fecerint, non rarò
 commovent. Illud sanè utilitatis compertæ
 frequentare ipsos cura. Fateri coràm Fratri-
 bus quæ in demando ipsis officio peccave-
 rint: pœnasque eo nomine injunctas luere.
 His salubriter demittitur animus, acuitur in-
 dustria. Cuncta porrò ista ex ante sumptâ
 cujusque statûs ac virium notitiâ admini-
 stranda sunt. non enim æquè omnibus apta
 sunt omnia. quo quis juvabitur, idem alte-
 ri nocuerit. Prudentiæ moderatoris est cui-
 que consentanea præscribere. Initiari Sacer-
 dotio neminem Sociorum finas nisi scientiâ
 egregiè ornatum, & virtute multis annis
 probatâ insignem. Sine hac observatione
 promoti, nunquam Instituto Societatis, ex-
 pectationi hominum, satisficient. utinam
 minùs multa extarent experimenta incom-
 modorum ex hujus ortorum neglectu cautio-
 nis. Et externis & nostris vacare juvandis
 debes, sed cum idoneo discrimine: nempe
 ut memineris te domesticis debita reddere

Oo

alie-

alienis, gratuita largiri. Ordo autem rectus est, prius iustitiæ satisfacere, deinde in liberalitatem effluere. Nostrorum à te rationem Deus exiget, quos commisit tibi. Alienis quod benefeceris, auctarium officij est tunc solum ad laudem pertinens, si à plene perfuncto curâ necessariâ supererogetur; flagitium est neglecto principali, diligentiam in accessario consumere. ut qui turpis intus, superficie honestâ probari hominibus satis habet, iram in se Dei concitat: sic qui Domini deses, in Civitate se strenuum ostentat, ambitione ruens præposterâ, quò currit effusius, hoc errat largius. Id metuens primo quod prius, secundo quod secundarium, cura. Modus juvandi proximos, quò universalior, hoc melior. Itaque concionari, Christianæ Religionis elementa palàm tradere, in Sacro Tribunali aures dare confitentibus, officia tibi sunt potissima. In Confessione introspice solerter quo quique animo ad te veniant. nam sunt qui quæstum fucò Religionis exercent; sub obtentu quærendi animorum remedia, corporum alimenta nundinantes. ferè comperi hoc genus hominum hebetissimum ad sensum spiritualium malorum. effundas in ventos quæ
de

de animi cultu, & spe vitæ sempiternæ talibus
dixeris. obnixa hærent terræ, quam solam sa-
piunt. Tu hos citò dimitte. nec te angat
quod de te quiritentur; aut speres occur-
rere vos invicem posse, cum altrinsecus in
diversa nitamini. de Mundo illi, tu de
Christi Regno es. Pudeat Christi militem
vereri susurros vulgi profani, & ullo re-
spectu tangi iudicij eorum qui terrena Cœ-
lestibus præhabent. Deum sequere cui Sa-
cramento dixisti; securus quid contra te mur-
murent alienarum homines Partium. Immo
solicitus ne quam in te illi suarum ob-
treactionum formidinem obser-
vent; erectâ fronte præ te
fer; eorum te, ut non
curas laudes, ita &
vituperia con-
temnere.